

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

3255

28
U-98

1359

548

8 8 8 8 8
8 8 8 8 8
8 8 8 8 8

3

455 1150 1150

1150

~~3651~~

~~o fao stamp~~

~~Upper
stage ~~manpower~~~~

After Unification -

1861 w.c.

at the end

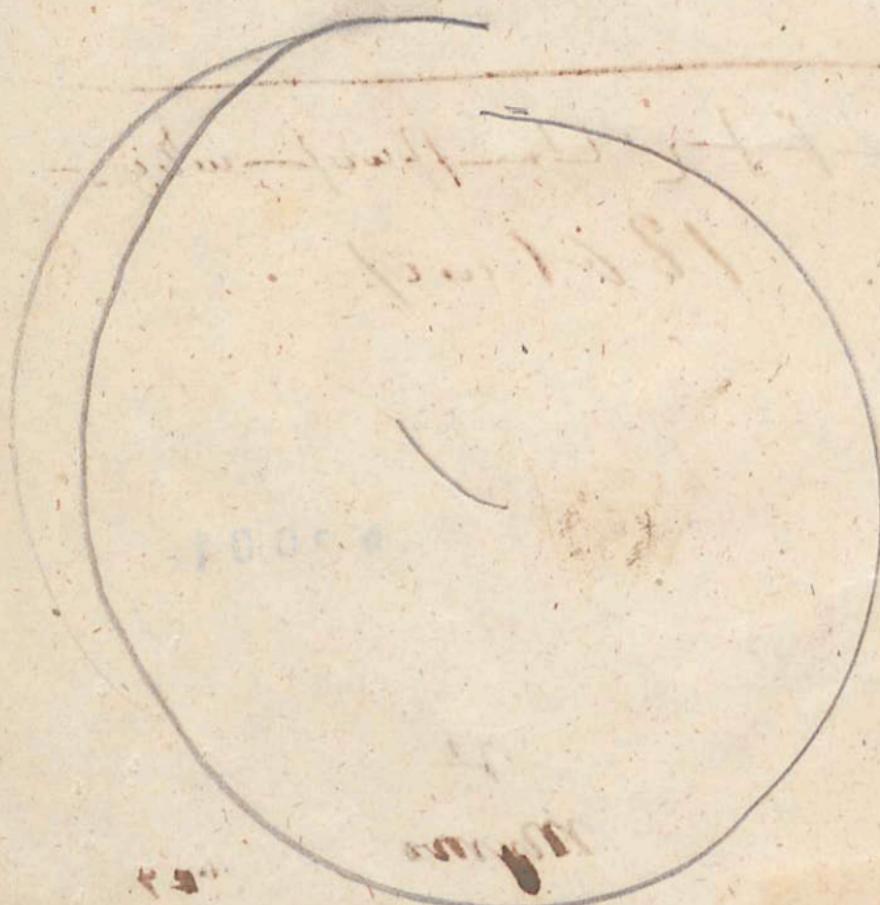
on 2001

Soviet

✓

Myns

wk?

~~Հայոց պատմութեան մաս~~
Հայոց պատմութեան մաս

Նա լոյս յաշխարհ եկի . զի ամնայն որ
հաւատայ յիս : 'ի խաւարի մի մնացէ :

Յուլ. Ճ. 46:

548 548

ՀՅՈՒՄԵՍԱՆԻՄ

926-սթ ան ե

ՄԵՐ ՊԵՌՈՒՄ

28
Մ-98

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆ ՀԵՇԽՈՅ

Ի ՊԵՏՈՒ

ՀԱՅԿԱԶՆԵԱՅ ՄԱՆԿԱՑ

ՀԱՅԿԱՑՆՈՒՄ ՀԱՅԿԱՑՆ

ԳՐԵԱՆ

Ի ՄՈՒՐԱՅ ՄԱԿԻՍՏՈՐԻ

Արքունուց Վարժականի Աղայական Հետարանի
Արևելյան Եղանակ :

ԵՐԿՐՈՐԴ ՏԵՂ

ՀԱՆԴԵՐԸ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅԱ, ԿԱՐՔԱՐԱԳՈՅՆ ԱՀՕՐԻՑ

— 4000 —

ՊԵՏԱԿԱՆ-ՀԱՆՐԱՅԻՆ

Հ. Հ.

Ի ՄՈՍՔՈՒՑ

Ի ԴՐԱՅՈՐԴՆ ԼԱԿԱՐԵՐՆ ԱՇԽԱՐԴՆ ԱՐԵՎԵԼՅԱՆ ՀԵՇԽՈՅ :

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

1859

ПЕЧАТАТЬ ПОЗВОЛЯЕТСЯ

съ тѣмъ, чтобы по отпечатаніи представлено было въ Цензурный
Комитетъ узаконенное число экземпляровъ. С. Петербургъ, 29
Декабря 1858 года.

Цензоръ В. Бекетовъ.

Վանունց Ռւսմանց որ աստըս դո՞ն՝
Միտ դիր, մանուկ, լեռ և ըղգօն,
Աիրոյ աճմամբ և Հաւատոյ՝
Տեառն Աստուծոյ պաշտօն մատու
Երկեղած միտք 'ի քեզ թէ կայ,
Զոր ուսանիսդ՝ անդուլ խոկա՞ւ
Բարունտպետն հանուրց Ցիսուռ
Զմանկախն օրչնեալ ըղղեռաբոյս,
«Եղաղիսեաց է, ասէ, արժան
Յերկնից հանգչել 'ի յօթեան»:
Ծուսափափա՞գ փութա՞ և դու
Կըցորդ նոցուն լինել պարու։
Ե՛քեզ արդ ժամ անմեղ աւուրբ
Հըեշտականալ 'ի վարս 'ի սուրբ։

մոյ աշխատ ու զննելով զի առօս ։

մօքայ և զի ժաման որդի աջը

համաստ և վանձն առօս ։

Ա Բաղեմ Են մեզ բանք, և գժուարապատում 'ի մակնել . . .
Պիտոյ է մեզ ուստանել թէ զինչ Են Նշանադիբք սկզբան (Սահք
Ուսմունք կամ Համարօց Գիրիլի՛) բանիցն Աստուծոյ. և Եղեւ
բուք կարօտ կաթին, և ոչ հաստատուն կերակրոյ: Զի առնեայն
ոք կաթնեեք է, տղիս է բանին արդարութեան, քանիդ տղայ է:
Այլ կատարելոցն է հաստատուն կերակրոք, որոց՝ վան 'ի չափսն
հաստանելոյ՝ ճաշակելիքն կիրթ Են ընտրութեան բարոյ և չարի ։

Երբ. Է. 11 — 14:

ՀԵՒԵՍՔԵՏՈՒՄ

ԱՅՆ Է

ՄԵՆՔ ՈՒՍՏՈՒԿԵՎ

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ՀԱՒԱՏՅՑ

— 1 —

Ճ. Հաւատով ի՞նչ ես դու :

Գ. Քրիստոնեայ :

Ճ. Օ ի՞նչ նշանակէ Քրիստոնեայ բառդ :

Գ. Նշանակէ Քրիստոնէ հեղօնառ կամ հաստարաւ .

յո՞լ :

Ճ. Ո՞յք նախ դրին զայդ անունը՝ Քրիստոնի
հաւատացողայ :

Գ. Առաքեալք դրին Անտիոք քաղաքումը՝ յետ
Քրիստոնի համբարձման * :

Հ. Օ՞՞նչ ուսուցանէ Վրիստոնէական Ա ար-
դապետութիւնն :

Պ. Ա սուցանէ պաշտել զԱստուած՝ Ճշմարիտ
Հաւատով, հաստատուն Յուսով, և անկեղծ
Աիրով :

— 338 —

Գ Լ Ո Ւ Խ Ը.

ՀԱԻԱՏՔ.

Հ. Վրիստոնէական Հաւատալիքն յո՞ր դրուա-
ծոյ մէջ պարունակեալ են համառօտիւ:

Պ. Հանդանակի մէջ, որ է Հաւատամքն :

Հ. Ասա զՀաւատամքը :

Պ. “Հաւատամք” ի մի Աստուած՝ Հայր սոմե-
նակալ՝ յարարիչն երկնի և երկրի, երևելեաց
և աներեւութից :

“Եւ ՚ի մի Տէր Յիսուս Վրիստոս յԱրդին
Աստուծոյ, ծնեալն յԱստուծոյ Հօրէ միածին,
այսինքն յէութենէ Հօր. Աստուած յԱստու-

ծոյ, լրյո՛ի լրւսոյ, Աստուած Շշմարիո՛ յԱս-
տուծոյ Շշմարտէ, ծնունդ՝ և ոչ արարած։ “Եղին
ինքն՝ ի բնութենել Հօր։ որով ամենայն ինչ ե-
ղե յերկինս և ՚ի վերայ երկրի, երեւլիք և.
աներեսոյթք։”

“Որ յաղագս մեր մարդկան՝ և վասն մերոյ
փրկութեան, իջեալ յերկնից՝ մարմնացաւ, մար-
դացաւ, ծնաւ կատարելապէս ՚ի Վարիամայ
սրբոյ կուսէն՝ Հոգւովն սրբով։ Որով էառ մար-
մին, հոգի և միտք, և զամենայն որ ինչ է ՚ի
՚ի մարդ, Շշմարտապէս՝ և ոչ կարծեօք։”

“Հարշարեալ խաչեալ թաղեալ յերրորդ
աւուր յարուցեալ ։ ելեալ յերկինս նովին մար-
մով նստաւ ընդ աջմէ Հօր։”

“Գալոց է նովին մարմնովն և փառօք Հօր,
դատել զկենդանիս և զմեռ եալ։ Որոյ թաղաւո-
րութեանն ոչ դոյ վախճան։”

“Հաւատամք և ՚ի սուրբ Հոգին յանեղն և
՚ի կատարեալն։ Որ խօսեցաւ յօրէնս և ՚ի մար-

գարէս և յաւետարանս։ Արէջն՝ ի Յորդանսն,
քարոզեաց զառաքեալն։ և բնակիցաւ՝ ի սուրբն։
Ահաւատամք և՝ ի մի միայն՝ ընդհանրական
և առաքելական եկեղեցի։ Ի մի միրառվթիւն։
Յապաշխարութիւն։ Ի քառութիւն և՝ ի թու-
զութիւն մեղաց։ Ի յարութիւն մեռելոց, ի
դատաստանն յաւիտենից հոգւոց և մարմաց։
յարքայութիւնն երկնից, և՝ ի կեանմն յաւի-
տենականս։

Խսկ որք ասենն, էր երբեմն՝ յորժամ ոչ էր
Արդի, կամ էր երբեմն՝ յորժամ ոչ էր սուրբ
Հոգին, կամ թէ յոչէից եղին, կամ յայլմէ
էութենէ ասեն լինել զՈրդին Վատուծոյ և կամ
զսուրբ Հոգին, և թէ փոփոխելի են կամ այ-
լոցիլի, զայնպիսին նզովէ կաթուղիկէ և առա-
քելական եկեղեցի։

Ախակ մեք փառաւորեսցուք որ յատաջ քան
զյաւիտեանս, երկիրապաղանելով սրբոյ Խրոօր-
թեաննե և միոյ Եստուածութեանն Հօր և Որդ-
ւոյ և Հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւի-
տեանս յաւիտենից . ամեն :

- Հ. Այդ Հանդանակոյ յո՞ր տեղ սահմանեցաւ :
Պ. «Սիկիոյ ժողովոյն մէջ :
Հ. Ոյք ժողովեցան ՚ի «Սիկիա :
Պ. Երեք հարիւր տան և ութ Հայրապետք :
Հ. Ա ան է՞ր ժողովեցան նոքա :
Պ. Ա ան դատապարտելոյ զԵրիոս հերետի-
կոսը :
Հ. Երիոսի հերետիկոսութիւնն ի՞նչ էր :
Պ. «Սա ասեր, թէ «Հայր Եստուած մէծ է քան
զՈրդի և, ևս թէ «Որդին արարած է» :
Հ. Օ հանդանակը ով բերաւ ՚ի Հայտատան :
Պ. Երիստակիս հայրապետն, որ Գրիգորի
Լուսաւորչի փոքր որդին էր :

Հ. Խաէ մւտ փառասորթեսցառիլ ո՞վ ասաց :

Պ. Առորդն Գյորիգոր Լուսաւորիչ :

Հ. Քանի՞ զլիաւոր Հաւատալիք կան այդ հանդանակի մէջ :

Պ. Խմն՝

Թ. Գայութիւն և Միութիւն Վատուծոյ:

Բ. Երրորդութիւն Վատուածային անձանոց:

Դ. Վրարչադործութիւն Վատուծոյ և Կախախնամութիւն :

Դ. Վարմմատութիւն Վատուածորդոյն :

Ե. Վիւսանգամ դալուստ նորա :

Ղ. Խջումն Հողւցն սրբոյ ՚ի Յորդանան :

Ե. Եկեղեցի Գյորիստոսի, և Խորհուրդը նորա :

Ծ. Յարութիւն մեռելոց :

Թ. Աերջին դատաստան :

Ե. Գոյան-Ական և Մին-Ական Եպօպո-ծոյ:

Հ. Գոյան-Ական և Մին-Ական Եպօպո-ծոյ ասելով
զի՞նչ իմանաս:

Պ. Իմանամ՝ թէ Եստուած կայ և մի է:

Հ. Եստուած ով է և ի՞նչ է:

Պ. Երկնի և երկրի ստեղծողն և կառավարողն
է, բայց զնորա զինչութիւնը ոչ մարդ կա-
րող է իմանալ, և ոչ հրեշտակ:

Հ. Եստուած ուր է:

Պ. Օօրութեամբ յամենայն տեղիս է, բայց
էութեամբ անպարագրելի է:

Հ. Ուստի զիտես՝ թէ Եստուած կայ:

Պ. Երարածոց վերայ նայելով, և զԵստուածա-
շունչ գիրքը կարդալով:

Հ. Օի՞նչ նշանակէ Երարած բառդ:

Պ. Արեղծուած, այսինքն՝ յայլմէ (յո-ւէլէ)

եղածու:

Հ. Ո՞ր բանն ասի արարած:

- Պ. Բայց յԵստուծոյ՝ ամենայն ինչ արարած է:
- Հ. Ո՞րն է Եստուածաշունչ զիբքն:
- Պ. Ա՞ն և նոր Կտակարանն է:
- Հ. Ի՞նչ ողատճառաւ կոչի Եստուածաշունչ:
- Պ. Ե՞նի պատճառաւ՝ որ Եստուծոյ շնչով (այսինքն՝ ապելեցութեամբ) զրուեցաւ, և ոչ մարդկային ուսմամբ:
- Հ. Ա՞զ գրեցին զԿտակարանքը:
- Պ. Օչին Կտակարանը գրեցին Մարգարեք,
և զեռը՝ Եռաքեալք:
- Հ. Եստուծոյ անունն ի՞նչ է:
- Պ. Որ Էն, որ Երրայեցւոց լեզուաւ ասի Եօվայ
կամ Եհովան:
- Հ. Ուսախ զիտես զայդ:
- Պ. Եստուած ինքն յայտնեց Մովսէս մարդա-
րէին՝ ասելով «Ես եմ Եստուած Որ ի՞ն:
- Հ. Օչինչ նշանակէ այդ անունդ:

Պ. «Եշանակէ . Ես եմ ինժնագոյ, անփոխոյն, ան-
ականըն և անվախճան :

Հ. Ամ՞ն և այլ անուանքը Աստուծոյ :

Պ. Ամն, որպիսի են՝ Տէր, Տէր Տէրանց, Տէր
Աշնակալ, Արարէն, Արեղջող, և այլն :

~~~~~

Ի. Երբորդութիւն Աստուծային անհանց :

Հ. Աստուծային անձինք քանի՛ են :

Պ. Երեք :

Հ. Ասա զնոցա անուանքը :

Պ. Հայր . Որդի . Հոդի Ոռւրբ :

Հ. Աստուծային անձինք զանազանի՛ն՝ ի մի-
մեանց :

Պ. Այո՛, զանազանին անձնաւորութեամբ :

Հ. Ի՞նչպէս :

Պ. Այլ է Հօր անձն, այլ է Որդւոյ անձն, և
այլ է Հոդւոյն Որբոյ անձն :

Հ. Բնութեամբ ևս զանազանի՛ն :

Պ. ՈՇ. զի են համարուն, համադոյ, համակամ, համազօր, և համափառ :

~◎~

Գ. Արարատուրծունիւն Ասպուծոյ և Աստվածունիւն :

Հ. Արարատուրծունիւն ասելով զի՞նչ իմանաս :
Պ. Իմանամ՝ թէ Աստուած յոշնչէ ստեղծեց
զերկինքը և զերկիրը, և ինչ որ կայ նոցա
մէջ :

Հ. Աստվածունիւն ասելով զի՞նչ իմանաս :
Պ. Իմանամ՝ թէ Աստուած զիւր ամենայն քս-
տեղծուածքը իւր խնամովքն պահպանեալ
է և պահպանէ :

~◎~

Գ. Արարատուրծունիւն Ասպուծուրծուոյն :

Հ. Աստուածոյին անձա՞ց ո՞րն մարմին առաւ
և մարդացաւ :

- Պ. Երկրորդ անձն, այսինքն Որդին. ուստի է
նա ճշմարտապես՝ Աստուած կատարեալ, և
մարդ կատարեալ:
- Լ. Յումմէ առաւ “Եա մարմին:
- Պ. Ի Սուրբ Կուսէն Մարիամայ:
- Լ. Որդին Աստուծոյ յետ մարդանալցն զի՞նչ
կոչեցաւ:
- Պ. Վոչեցաւ Յէսոս, Քրիստոս, Մէսէյ, Խն-
ճանուէլ:
- Լ. Յառաջ քան զմարդանալն զի՞նչ կոչէր:
- Պ. Կոչէր Ռոտի, Մէտէն, Որդի:
- Լ. Օքինչ նշանակէ Յէսոս, և ո՞ր լեզուի
բառ է:
- Պ. “Եշանակէ” Փըմիւ, և Եբբայեցւոց լեզուի
բառ է:
- Լ. Ի՞նչ պատճառաւ այդպէս կոչի:
- Պ. Այն պատճառաւ՝ որ “Եա զմարդկային ազգը
փրկեց ’ի դժոխոց և ’ի ձեռաց սատանայի:
- Լ. Ինչով փրկեց:

20266 / 16839-58

Պ. Խւր չարչարանօք և մահուամբ :

Հ. Վրչեարտոս և ԱՌԵԱՅԻԱՅ՝ ո՞ր լեզուաց բառք են,
և զի՞նչ նշանակեն :

Պ. ՎՐԵՒԿ ԿՈՆՆԱՐՔՆ է, և ԱՌԵԱՅԻԱՅ՝ Եթրայե-
ցերէն երկուքն ևս նշանակեն (Օժեալ:

Հ. Ի՞նչ պատճառաւ կոչի (Օժեալ:

Պ. Այն պատճառաւ՝ որ Կա օծեալ էր՝ ի ձոգ-
ւոյն Արբոյ, որպես ինքն ասաց. “Ձոգի
Տեառն ’ի վերայ իմ. վասն որոյ և օծ իսկ
զիս*”):

Հ. Ուրեմն ի՞նչ եղեւ Կա այնու օծմամբ :

Պ. Եղեւ Վահանայապետ, Ծագաւոր յաւի-
տենական, և Ամարդարէ ’ի վեր քան զամե-
նայն մարդարէս :

Հ. Ո՞ր լեզուի բառ է Խմնանուել, և զի՞նչ
թարգմանի:

Պ. Երբայեցւոց լեզուի բառ է, և թարգմանի՝
Ընդ մեղ Աստվածած:

Հ. Ի՞նչ ինչ արար Որդին Սստաւծոյ յետ ծը-
նանելոյն մարմնով՝ ի կուսէն:

Պ. Աստարեց զայն ամենայն խորհուրդքը կամ
գործքերը մարդեղութեան, որք գուշա-
կուած էին՝ ի մարդարէից:

Հ. Ոյք են դլխաւորքն այն խորհրդոց կամ գոր-
ծոց,

Պ. Ե՞՞ Ակրտութիւնն, Քարոզութիւնքն,
Հրաշագործութիւնքն, Չարչարանքն,
Մահն, Թռաղումն, Յարութիւնն, Համ-
բարձումն և նստելն ընդ աջմէ Հօր:

Հ. Օ՞նչ կոչին այդոքիկ յատկապէս:

Պ. Կոչին Տնօքէնունիւնն կամ Տնօքինունն
Քըէսպոսէ:

Ե. Ա՞լեսանդրամ գալոց է Վրիստոս յաշխարհ:

Հ. Արկին անզամ գալոց է Վրիստոս յաշխարհ:
Պ. Եսո, գալոց է իւր Եստուածային զօրու-
թեամբ և փառօք:

Հ. Ա ասն է՞ր գալոց է:

Պ. Ա ասն դատելոյ թէ զկենդանի մարդիկը և
թէ զմեռեալքը:

Հ. Ե՞րբ պիտի լինի այդ:

Պ. Մեզ անդիտելի է. վասն զի Վրիստոս չկա-
մեցաւ յայտնել:

~*~

Օ. Ի՞՞ն Հ՞ի՞ն Արքոյ ՚ի Յորդանան:

Հ. Հոգին Սուրբ Երբ իջաւ ՚ի Յորդանան:
Պ. Երբ որ Վրիստոս մլրտուեցաւ անդ ՚ի
Յովհաննէս Մկրտչէն:
Հ. Ի՞նչպէս իջաւ:
Պ. Եղաւնակերպ երեմամբ:

Հ. Ենչու համար :

Պ. Օքրիստոսի Աստուածութիւնը յայտնեաց համար, և վկայելոյ՝ թէ նաև է Ճշմարիտ Որդի Աստուծոյ :

~~~

Ե. Եկեղեցի Քրիստոսի, և Խորհուրդի նորա :

Հ. Եկեղեցի որ լեզուի բառ է, և զե՞նչ նշանակէ :

Պ. Յունական բառ է, և նշանակէ Ժաղով կամ Ժաղովուրդ :

Հ. Քրիստոսի ժողովուրդն ո՞րն է :

Պ. Սմենայն Ճշմարիտ քրիստոնեայք :

Հ. Եկեղեցին Քրիստոսի քանի՛ նշան կամ յատկութիւն ունի :

Պ. Չորս, այսինքն՝ Միութիւն, Որբութիւն, Ընդհանրականութի, և Առաքելականութի:

Հ. Եկեղեցին ի՞նչ պատճառաւ կոչի Մէ :

Պ. Այն պատճառաւ՝ որ ամենայն քրիստոնեայք

մինչ հաւատով զմի Քրիստոս՝ զմի Ես-
տուած պաշտեն:

Հ. Ե՞նչ պատճառաւ կոչի Առ-ըլք:

Պ. Ե՞ն պատճառաւ՝ որ ամենայն քրիստոնեայք
մկրտութեամբ սրբեալ են ՚ի մեղաց, և
Քրիստոնէական հաւատքն սրբութիւն քա-
րողէ:

Հ. Եկեղեցւոյն Քրիստոսի Ընդհանրական կո-
չուելոյ պատճառն ի՞նչ է:

Պ. Ե՞ն է՝ որ Քրիստոնէութիւնն շատ ազգաց
մէջ տարածեալ է, և մինչ ՚ի կատարած
աշխարհի մնալոց է:

Հ. Եռածելական կոչուելոյ պատճառն ի՞նչ է:

Պ. Ե՞ն է՝ որ Քրիստոնէական հաւատքն ՚ի
ձեռն Առաքելոց քարողեցաւ, և Առաքելա-
կան բանից վերայ հաստատեալ է:

—

Հ. Եկեղեցին քանի խորհուրդ ունի:

Պ. Եօթն՝

- ա. Մկրտութիւն:
բ. Դրոշմ:
գ. Ապաշխարութիւն:
դ. Հաղորդութիւն:
ե. Ամուսնութիւն:
զ. Կարդ կամ Ձեռնադրութիւն:
է. Օծումն հիւանդաց:
հ. Յայդ Խորհրդոցդ քանիքն անկրկնելի են:
Պ. Երեքն, որք են՝ Մկրտութիւն, Դրոշմ,
Կարդ:
Ձ. Մկրտութեան բառի նշանակութիւնն ի՞նչ է:
Պ. Լուսացուհն:
Հ. Որով օրինակաւ կատարի Մկրտութիւնն:
Պ. Երեք անդամ՝ ի ջուրն ընկղմելով զերեան յայն յանուն ամենասուրբ Երրորդութեան,
Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն Արքոյ:
Ձ. Ինչի՞ է նշանակ երեք անդամ ընկղմումն:
Պ. Վը իստոսի երեքօրեայ թաղման:
Հ. Ի՞նչ օգուտ ունի այդ Խորհուրդդ:

Պ. Արքէ զերեխայն յայն մեղաց՝ որոյ մէջ
ծնուած է նա, այսինքն՝ ի Վկլբնական մեղաց:

Հ. Դրոշմ զի՞նչ նշանակէ:

Պ. Եշտն կամ կնիդ:

Հ. Ո՞րպէս կատարէ քահանայն զայդ Խոր-
հուրդդ:

Պ. Օձանելով մեռնով զՄկրտուածի ճակա-
տը, ևս և զզգայարանքը, այսինքն՝ զաքքը,
զականջքը, զհոտոտելիքը, և այլն:

Հ. Դրոշմի օգուտն ի՞նչ է:

Պ. Օրացուցանէ զընդունողը՝ զՔրիստոնէա-
կան հաւատը պահելու, և Քրիստոսի անու-
անակից առնէ:

Հ. Եղաշխարհանեան բառն զի՞նչ նշանակէ:

Պ. Եղա աշխարհան, այսինքն՝ յետ մեղանչե-
լոյն լաւ ցաւիւ սգաւ՝ ի վերայ դործեաւ
մեղաց:

Հ. Երբ կատարեալ համարի Ապաշխարութին:

Պ. Երբ որ կատարուի Օղջմամբ սրտի, Խոստովանութեամբ, և վճարմամբ Ապաշխարանաց:

Հ. Խնչով վճարի Ապաշխարանքն:

Պ. Ազօթիւք, Պահօք, և Ողորմութեամբ:

Հ. Հայոց բառի նշանակութին ի՞նչ է:

Պ. Այս բառը կամ Մասնակցութեան:

Հ. Ի՞նչ պատճառաւ այդպէս կոչի:

Պ. Այն պատճառաւ՝ որ եթէ արժանապէս ճաշակէ քրիստոնեայն զաքարիստոսի մարմինը և արիւնը՝ ընդ տեսակաւ հացի և գինոյ, հազորդի՝ այսինքն՝ միանայ ընդ նմա հոգւով:

Հ. Ամումութեան Խորհուրդն ո՞րն է:

Պ. Պատկն է, որով հարսն ու փեսայն անբաժանելի կապակցին և կենակից լինին միմեանց՝

յօրինակ անբաժան միաւորութեան քրիստոսի ընդ սուրբ եկեղեցւոյ :

Հ. Աարգն ի՞նչ է :

Պ. Ե՛ հոգեոր և սուրբ պաշտօն Աստուածային,
որ Զեռնադրութեան ևս կոչի :

Հ. Ի՞նչ պատճառաւ կոչի Զեռնադրութեան :

Պ. Այն պատճառաւ՝ որ եպիսկոպոսն զձեռքը
ընծայուածի գլխին դնելով և աղօթելով
տայ նմա հոգեոր իշխանութիւն, և կարգե
զնա ՚ի պաշտօն եկեղեցւոյ :

Հ. Վանի՞ աստիճանն ունի Աարգն :

Պ. Եօթն, որք են

ա. Դռնապանութիւն :

Բ. Դպրութիւն :

Գ. Երդմնեցուցչութիւն :

Դ. Գահընկալութիւն :

Ե. Աիսասարկաւագութիւն :

Զ. Սարկաւագութիւն :

Է. Վահանայութիւն :

Հ. Եպիսկոպոսութիւնն ի՞նչ է :

Պ. Ե՛ գլխաւոր քահանայութիւն . ուստի կոչ
չի և քահանայաղեպունիւն :

Հ. Վաթողիկոսութիւնն ի՞նչ է :

Պ. Ե՛ գլխաւոր եպիսկոպոսութիւն՝ հանդերձ
ընդհանրական և ծայրագոյն իշխանութե՛
'ի վերայ ողջոյն ազգի . ուստի կոչի և Եպիս-
կոպոսաղեպունիւն :

—

Հ. Հիւանդաց Օծումն ո՞րն է :

Պ. Այն օծումն է՝ որ հիւանդաց համար սահ-
մանեալ է :

Հ. Ի՞նչով կատարի :

Պ. Ազօթիւք, և օծմամբ օրհնեալ իւղոյ :

Հ. Առանց օծման իւղոյ չէ՞ կարելի զայդ խոր-
հուրդդ կատարել :

Պ. Վարելի է, որպէս կատարէ այոց եկեղե-
ցին՝ միայն քահանայից ազօթիւք :

Է. Յարութիւն մետելոց :

Հ. Յարութիւն մետելոց ասելով՝ զե՞նչ պարտէ իմանալ:

Պ. Պարտէ իմանալ՝ թէ մեռեալ մարդոց մարտ մինքն՝ ի վերջին դատաստանի օրն՝ իւրեանց հոգւոց հետ միաւորուելով՝ պիտի յառնեն (այսինքն՝ կենդանանան) Ե. Հ հրամանաւ:

~~~~~

Խ. Ա էլլին դաստուագունն:

Հ. Օ վերջին դատաստանը ով պիտի առնէ:

Պ. Տէրն մեր Յիսուս Ք. բիստու:

Հ. Խ՞նչպէս:

Պ. Յետ բաժանելոյ զարդարքը՝ ի մեղաւորաց, ամենայն մարդոց վարձ կամ պատիժ պիտի տայ՝ ըստ իւրեանց գործոց:

Հ. Ուր պիտի լինին արդարքն, և ուր մեղաւորքն:

- Պ. Արդարքն պիտի լինին յերկնից արքայութեան, և մեղաւորքն՝ի դժոխս:
- Հ. Արքայութիւնն ի՞նչ է:
- Պ. Այսպիսի երանաւէտ վիճակ կամ կեանք մի է, զոր ոչ աչք է տեսած, ոչ ականջ է լսած, և ոչ լեզու կարէ պատմել:
- Հ. Դժոխքն ի՞նչ է:
- Պ. Այսպիսի չարաչար վիճակ մի է, որ լի է ամենատեսակ տանջանօք և թշուառութեք:

— Յ Ե Յ Յ —

Գ. Ա Խ Խ Խ Բ.

ՅՈՅՍ.

- Հ. Օ յ ն չ ի ն չ պ ա ր տ ի մ ք յ ո ւ ս ա լ յ Ա ս տ ո ւ ծ ո յ :
- Պ. Պ ա ր տ ի մ ք յ ո ւ ս ա լ վ ա յ ե լ ե լ ո յ զ ա յ ն ա մ ե ն ա յ ն բ ա ր ի ք ը՝ զ ո ր ս խ ո ս տ ա ց ե ա լ է Ա ս տ ո ւ ա ծ ի ւ ր ս ի ր ե լ ե ա ց ն :
- Հ. Ո ՞ր պ ի ս ի բ ա ր ի ք խ ո ս տ ա ց ե ա լ է :
- Պ. Խ ո ս տ ա ց ե ա լ է կ ե ա ն ք, հ ա ն դ ի ս տ, և ե ր ա ն ու թիւն ա ն վ ա խ մ ա ն :

ԳԵՂԱԿԱՆ ԳՅ.

Ակր.

Հ. Աստուծոյ սէրն զի՞նչ պահանջէ՛, ի մարդոյ:

Պ. Պահանջէ զնորա օրէնքը կամ պատուիրանքը պահել:

Հ. Օքի՞նչ հրամայեն Աստուծային Օրէնքն:

Պ. Ի չար գործոց հեռանալ, և գործել զբարի:

Հ. Օրէնքն քանի՞ տեսակ է:

Պ. Երկու տեսակ է, թնական, և Դրական:

—

Հ. Թնական Օրէնքն ո՞րն է:

Պ. Ամարդոյ խղճմտանիքն է, որ 'ի բնէ՝ այսինքն 'ի ծննդենէ՝ տպաւորեալ է ամենայն մարտոց սրտի մէջ:

Հ. Այլ ի՞նչ Օրէնքներ ծնան 'ի թնական Օրինաց:

Պ. Ամենայն Վաղաքական և Դատաստանական Օրէնքներ, որք հաստատեցան և հաստատին յօրինաւոր թռագաւորաց և յիշեանաց:

Հ. Պարտակա՞ն եմք հնազանդիլ և այնպիսի

Օրինաց :

Պ. Այս, պարտիմք հնազանդիլ իբրև Աստուծոյ հրամանի, որպէս գրում են գլխաւոր Առաքեալքն Պետրոս և Պաւղոս * :

Հ. Դրական Օրէնքն ո՞րն է :

Պ. Այն է՝ որ յետ բնական օրինաց դրուեցաւ,
և բաժանի 'ի ձին և 'ի 'Եոր :

Հ. Ձին Օրէնքն ո՞րն է :

Պ. Այն է՝ զոր Աստուծո Ոսկէս մարդարէի
ձեռամբ տուաւ :

Հ. Ո՞ր տեղ և ե՞րբ :

Պ. Ե Սինա լերին, յիսներորդ օրումը՝ յետ
ելանելոյ Խրայէլացւոյ յԱզիպառէ :

* ԱՀնազանդ լերուք ամենայն մարդկեղէն ստեղծուածոյ . եթէ
թագաւորի՝ իբրև առաւել ումք, եթէ դատաւորաց՝ իբրև 'ի
նմանէ առաքելոց (այս Պետր. թ. 10. 18):

Որ հակառակ կայ իշխանութեանն, Աստուծոյ հրամանին հա-
կառակ կայ (Հռոմ. ժկ. 2):

Հ. Վանի՞՛ տեսակ էր Հին Օրէնքն:

Հ. Երեք տեսակ էր, այսինքն՝ Բարոյական,
'Օխտական, և Գատաստանական:

Հ. Վըիստոս հաստատեց վերտին զայդ Օ-
րէնքնելը:

Պ. Հաստատեց միայն զԲարոյական Օրէնքը
ուստի և ամենայն քրիստոնեայք պարտական
են պահելոյ զայն:

—

Հ. Այք են Բարոյական Օրէնքն:

Պ. Աստուծոյ տան պատուիրանքն են, որք
գրուած էին յերկու քարեղին տախտակաց
վերայ:

Հ. Ասմ զտան Պատուիրանքը:

Պ. ա. “Ո՞ի եղիցին քեզ այլ աստուածք՝ բաց
յինէն:

Բ. Ո՞ի արասցես կուռս:

Պ. Ո՞ի առնուցուս զանուն Աստուծոյ քս
'ի վերայ մնուեաց:

- Դ. Յիշեան սրբել զօր շաբաթու։
Ե. Պատուեան զհայր քո և զմայր։
Դ. Մի՛ սպանաներ։
Ե. Մի՛ շնար։
Ը. Մի՛ գողանար։
Ժ. Մի՛ սուտ վկայեր։
Ժ. Մի՛ ցանկանար տան ընկերի քո, և այլն։
Հ. «Օ՛ ինչ հրամայէ Աստուած «Մի եղիցին
քեզ այլ աստուածք՝ բաց յինէն,, ասելով։
Գ. «Հրամայէ որ բաց 'ի միոյն Աստուածոյ՝ այլ
Աստուած չճանաչեմք։
Հ. «Մի՛ արասցես կուռս,, ասելով՝ զի՞նչ հրա-
մայէ Աստուած։
Գ. «Հրամայէ որ կուռք (այսինքն՝ 'ի քարէ՝ 'ի
փայտէ կամ յայլնիւթոց շինուած պատ-
կեր) չպաշտեմք։
Հ. «Մի՛ առնուցուս զանուն Աստուածոյ քո 'ի
վերայ մնութեաց,, ասելով՝ զի՞նչ հրամայէ։

Պ. Հրամայէ՛ ոչինչ բաների համար Աստուծոյ
անուամբ չերդուիլ:

Հ. Ըստակ ո՞ր լեզուի բառ է, և զի՞նչ նշա-
նակէ:

Պ. Եթրայեցւոց լեզուի բառ է, և նշանակէ
անդիւճ:

Հ. Ո՞րն է քրիստոնէից՝ Հանդստեան օրն:

Պ. Աիւրակէն, որ աշխարհի ստեղծման առա-
ջին օրն է, վասն որոյ կոչենակ Միաշաբան:

Հ. Ո՞յք սահմանեցին՝ Ծաբաթի տեղ զկիւ-
րակէն պահել:

Պ. Առաքեալքն սահմանեցին զինի Քրիստոսի
համբարձման:

Հ. Խնչո՞ւ համար:

Պ. Այնո՞ր համար՝ որ յայն օրումը յարեաւ
Քրիստոս, և յայն օրումը իջաւ Հոգին
Առլրբ յԱռաքելոց վերայ ՚ի վերնատան:

Հ. Հայոց բառ է Աիւրակէ:

- Պ. Ո՞ւստի Յունաց բառ է . Հայերէն թարդ-
մանի Տէքունական :
- Հ. Խ՞նչպէս պարտ է սուրբ պահէլ զկիւ-
րակէն :
- Պ. Ես ծառայական գործոց ազատ մնալով , և
հոգեշահ գործոց պարապելով :
- Հ. Օ՞սառայական գործքն ո՞յք են :
- Պ. Այն աշխատութիւնքն են՝ որք մարմնաւոր
շահուց համար լինին .
- Հ. Հոգեշահ գործքն ո՞յք են :
- Պ. Այսոքիկ են . յեկեղեցի գնալ , աղօթել ,
քարող լսել 'ի քահանայից կամ յԱռաջ-
նորդաց , Աւետարան կամ այլ հոգեոր գըր-
եանք կարդալ , և :
- Հ. „Պատուեա զհայր քո և զմայր“ ասելով
զե՞նչ հրամայէ Աստուած :
- Պ. Հրամայէ՝ պատուել սիրով և հնազանդու-
թեամբ ոչ միայն զմեր մարմնաւոր ծնողքը ,
այլ և զհոգեոր ծնողքը , որք են՝ հոգեոր

Հովհանք, վարժապետք, և այլ երախտագործանձինք :

Ա. Աստուած զի՞նչ հրամայէ ։ “Ո՞ի” սպանաներ, Ո՞ի շնար, Ո՞ի գողանար, Ո՞ի սուտ վկայեր,, ասելով :

Պ. Հրամայէ՝ որ պատճառ չլինիմք մեր կամօք՝ ոչ մեր և ոչ այլոց մահուան. շնութիւն և գողութիւն չառնեմք, և սուտ բանի վկայ չլինիմք :

Ա. “Ո՞ի” ցանկանար տան ընկերի քո,, ասելով՝ զի՞նչ հրամայէ Աստուած :

Պ. Հրամայէ՝ որ մեր ընկերաց ստացուածքը չյափիշտակեմք :

—

Ա. “Եսը Օրէնքն ո՞լն է:

Պ. ԵՎ բիստոսէ աւանդեալ և յԱռաքելոց քառողեալ և գրեալ բանքն են :

Ա. Օ ի՞նչ ինչ հրամայեն ։ Եսը Օրէնքն :

- Պ. Արամային յոր և իցէ մեղաց կամ 'ի մո-
լութեանց զգուշանալ, և առաքինութիւն
դորձել:
- Հ. Մեղքն քանի՞ տեսակ է:
- Պ. Երկու, Վկղբնական և Կերդործական:
- Հ. Ո՞րն է Վկղբնական մեղքն:
- Պ. Եղամային մեղքն է, որ է անհնագանդու-
թիւն պատուիրանացն Աստուծոյ:
- Հ. Կերդործականն ո՞րն է:
- Պ. Այն է զոր մեք մեղքն զործեմք յետ մը-
կըրտութեան:
- Հ. Ի քանի՞ս բաժանի:
- Պ. Յերկուս, այսինքն 'ի Մահուչափ և 'ի
Կեռելի:
- Հ. Ո՞յք են Մահուչափիքն, և ոյք՝ Կերելքն:
- Պ. Մահուչափ կոչն ծանր ծանր մեղքերն, և
Կերելի փոքր և թեթև մեղքերն:
- Հ. Գլխաւոր մոլութիւնքն քանի՞ են:
- Պ. Եօթն. Ապարատութիւն, Կախանձ, Բար-

- կութիւն, ՞օռուլութիւն, Ազահութիւն.
Որկրամոլութիւն, Իղջախոհութիւն:
Հ. Ո՞յք են այդ մոլութեանց հակառակ առաքի-
նութիւնքն :
- Պ. Այսոքիկ . Խոնարհութիւն, Եղբայրսիրու-
թիւն, և զութիւն, Արիութիւն, Ողոր-
մածութիւն, Բարեխառնութիւն, Ողջա-
խոհութիւն :
- Հ. Խնչով կարելի է մեզ ազատ մնալ՝ ի մեղաց
կամ՝ ի մոլութեանց :
- Պ. Ա՞եր յօժարակամ ջանիւք, և Աստուծոյ շը-
նորհօքն՝ զոր պարտիմք աղօթիւք խնդրել :
- Հ. Վիանի՞ կերպ է Եղօթքն :
- Պ. Երկու, և ըստպարակական և Առանձնական:
- Հ. Ո՞րն է և ըստպարակականն :
- Պ. Այն է՝ որ յեկեղեցւոյ մէջ լինի կարգաւո-
րեալ ժամասացութեամբ :
- Հ. Առանձնականն ո՞րն է ,
- Պ. Այն է՝ զոր մէք առանձին կատարեմք :

ւ. Աղօթից դլխաւորն ո՞րն է:

Պ. Հայոց մեջն է, որ կոչի ևս Աղօթի Տերունահանան, որովհետեւ Տէրն մեր Վարիստոս աւանդեց զայն: Եշւ է այսպէս:

Թ. Հայոց մեր որ յերկինս ես՝ սուրբ եղիցի անուն քո:

Ի. Եկեսցէ արքայութիւն քո:

Դ. Եղիցին կամք քո՝ որպէս յերկինս, և յերկրի:

Դ. Օհաց մեր հանապազորդ սուրբ մեզ այսօր:

Ե. Ոսո՞ղ մեզ զպարտիս մեր, որպէս և մեք թողումք մերոց պարտապանաց:

Դ. Եւ մի տանիր զմեզ՝ ի փորձութիւն:

Ե. Այլ փրկեած զմեզ՝ ի չարէն:

Օի քո՛ է արքայութիւն և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս ամեն:

ԱՅԾՅՈՒՅՆ

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ

Ի ԱԼՔՈ ՏԵՐՈՒՆՆՈՒՅՆ ԱՊՀՈՒԵ :

Ո՞ի օր՝ երբ որ աւարտեց Յիսուս զիւր աղօթքը,
խնդրեց՝ ի նմանէ նորա աշակերտաց մինն իբրև՝ ի
դիմաց ամենայն աշակերտաց, որ մի աղօթք ուսու-
ցանէ նոցա, ինչպէս ուսուցած էր Յովհաննէս Մը-
կըրտիչ իւր աշակերտայն։ Յայնժամ և Յիսուս Տէրն
մեր ուսոյց նոցա զվերոյ գրեալ համառօտ աղօթքը։

Օ այս պատմէ Ա. Աւետարանիչն Պուկաս (Գ.Լ.
Ճա. Հմէ 1. 2) ։

ԵՅԼ ԶԵՐԵՐԵՐԵ

Ե Պ Օ Թ Վ Կ Ե Ը

— առաջնական —

Մարդունք առ Սուրբ Աստուածածին :

Անկանիմք առաջի քոյ սուրբ Աստուածածին, և աղաչեմք զանարատ զկոյսդ՝ բարեխօսեան վասն անձանց մերոց. և աղաչեան զմիածին որդիդ՝ փրկել զմեզ՝ ի փորձութենէ և յամենայն վասնդից մերոց :

Աղօնք առասօդուն :

Ամենական Աստուած՝ որ ծագեցեր զլոյս առաւօտու յարարածս քո, ծագեան և այժմ զառատ ողորմութիւն՝ ի վերայ փառաբանչացս անուան քո սրբոյ :

Լուսովդ քո, Քրիստոս, ամենեքեան լուսաւորեցաք, և 'ի սուրբ խաչ քո, Փրկիչ, հաւատացեալքս ապաւինեցաք։ Լուր մեզ, Եստուած Փրկիչ մեր։ առւր մեզ զիսաղաղութիւն քո, մարդասեր Տէր։

Եղօն+ Երեկոյեան։

Տէր Եստուած մեր, դու պահեամ զմեզ խաղաղութեամբ 'ի գիշերիս յայսմիկ և յամենայն ժամանակի։ Ընդ սուրբ երկիւղ քո բեկուեալ պահեամ զմիսս և զիսորհուրդս մեր։ Որպէս զի յամենայն ժամ քեւ պահպանեալ լիցուք յորոգայթից թշնամոյն, և քեզ հանցուք զօրհնութիւն և զփառս Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյդ սրբոյ։ այժմ և միշտ և յաւիտեանս։

Եղօն+ յառաջ ուն զնաշիերոյն։

Եւք ամենեցուն 'ի քեզ յուսան, Եստուած մեր և Տէր, և դու տաս կերակուր նոցա 'ի ժա-

մու։ Աղաչեմք զքեղ՝ պարգևեած և մեզ կերա-
կուր ուրախութեան, և լցո՞ զսիրտս մեր՝ ի լի-
ութենէ արարածոց քոց։

Եղօնիւ յեպ ճաշկելունի։

Աերակրիչ և ուրախարար Տէր, փառք
քեզ լցուցանող Քրիստոս, գոհանամք զքէն,
որ կերակրեցեր զմեզ քաղցրութեամբ կամօք
քովք։ Լցո՞ ուրախութեամբ և բերկրութեամբ
զսիրտս մեր։

Եղօնիւ յեպ ճաշկելոյ յեկեղեցի։

Եմջ տաճարիս և առաջի Աստուածընկալ
և պայծառացեալ սուրբ նշանացս և սուրբ խո-
րանացս խոնարհեալ երկիւղիւ երկիրսպագանեմ.
զսուրբ և զհրաշալի և զյաղթող տէրութիւնդ
քո օրհնեմ և փառաւորեմ. և քեզ մատու-
ցանեմ զօրհնութիւն և զփառս ընդ Հօր և
Սուրբ Հոգւոյն, այժմ և միշտ և յաւիտեանաւ

Եղօն+ վասն թռագաւորը :

Տէր Աստուած մեր, կեցն զամենաբարեապաշտ թռագաւորն և զԱյսրն ամենայն Ոսուսաց զԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ՆԻԿՈԼԱՅԵՎԻՇՆ. զօրացն զԵսա, օդնեա զաւակաց և զօրաց Եորա՝ պահէլով զամենեսին՝ ի խաղաղութեան:

Ապահու :

Թռագաւոր յուսացաւ՝ ի Տէր. յողորմութենէ Ծարձրէլոյն նտ մի սասանեսցի. ամի՞ն:

Ապահու Ճ.

Ողորմեա ինձ Աստուած՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում, ըստ բազում գթութեան քում քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:

Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ իմմէ, և 'ի մեղոց իմոց սուրբ արա զիս:

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ, և մեղք իմ առաջի իմ են յամենայն ժամ:

Վեղ միայն մեղաց՝ Տէր, և զշար առաջեւ
քո արարի:

Որպէս արդար եղեցիս 'ի բանս քո, և յաղ-
թեսցես 'ի դատել քում:

Անօրէնութեամբ յղացաւ, և 'ի մեղս ծնաւ
զիս մայր իմ:

Դու Տէր՝ զՃշմարտութիւն սիրեցեր, զան-
յայտս և զՃաճկեալս իմաստութեամբ քով
յայտնեցեր ինձ:

Յօղեա յիս մշտկաւ՝ և սուրբ եղէց. լուս և
քան զձիւն սպիտակ եղէց:

Լսելի արա ինձ՝ Տէր՝ զցնծութիւն և զու-
րախութիւն. և ցնծացեն ոսկերք իմ տառա-
պեալք:

Դարձն զերեսս քո 'ի մեղաց իմոց, և զա-
մենայն անօրէնութիւնս իմ քաւեա յինէն:

Սիրտ սուրբ հաստատեա յիս Աստուած, և
հոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորի իմում:

Ո՞ւ ընկենուր զիս՝ Տէր՝ յերեսաց քոց, և

զՀոգի քո սուրբ մի՛ հաներ յինէն :

Տուր ինձ ցնծութիւն փրկութեան, և հոգ-
ւով պետութեան քո հաստատեած զիս :

Ուսուցից անօրինաց զՃանապարհս քո, և
ամբարիշտը առ քեզ դարձցին :

Փրկեած զիս յարենէ Աստուած՝ Աստուած
փրկութեան իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդա-
րութեան քում :

Տէր՝ եթէ զշըթունս իմ բանաս, բերան
իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո :

Օքէ կամեցեալ էիր՝ պատարազս մատուցա-
նէաք. բայց դու ընդ ողջակեզս իսկ ոչ հա-
ճեցար :

Պատարագ Աստուածոյ հոգի խոնարհ. զսիրս
սուրբ և զՀոգի խոնարհ Աստուած ոչ արհա-
մարհէ :

Խարի՛ արա՝ Տէր՝ կամօք քովք Ախօնի, և շե-
նեսցին պարիսպքն Արուսաղէմի :

Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատարազս արդա-

բութեան, յորժամ ուխտից պատարագս հան-
ցեն՝ ի սեղան քո զուարակս:

Փառք ծօր և Որդւոյ և ծոդւոյնսրբոյ ամէն:

~~~~~

**ԱՂՅԹՔ ԻՒՐԱԲԱՆՉԻՄ ԱՆՇԻՆ ՀԱՒՏԱՑԵԼՈՅ
Ի ՔՐԻՍՏՈՍ**

«Օ՞՞յ արարեալ է Տեսուն «Ներակայ Հա-
նողէնուն:

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագա-
նեմ քեզ, ծայր՝ և Որդի՝ և Առըրք ծոդի,
անեղ և անմահ բնութիւն, արարիչ հրեշտա-
կաց և մարդկան և ամենայն եղելոց. ողորմեա
քո արարածոցս.

Հաւատով խոստովանիմ և երկիր պագանեմ
քեզ՝ անբաժանելի՝ լոյս, միասնական սուրբ Եր-
րորդութիւն և մի Աստուածութիւն, արարիչ
լուսոյ և հալածիչ խաւարի. հալածեա՝ ի հոգ-
ոյ իմմէ զիսաւար մեղաց և անդիտութեան,

և լուսաւորեած զմիտս իմ՝ ի ժամուս յայսմիկ՝
աղօթել քեզ՝ ի հաճոյս, և ընդունել՝ ի քէն
զինդրուածս իմ։ և ողորմեած ինձ բազմամեղիս,

Հայր երկնաւոր՝ Աստուած Շշմարիտ, որ
առաքեցեր զՈրդիդ քո սիրելի՝ ի ինդիր մո-
լորեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և առաջի քո.
ընկած զիս որպէս զանառակ որդին, և զգեցո՛
ինձ զպատմուծանն զառաջին՝ զոր մերկացայ
մեղօք. և ողորմեած քո արարածոցս՝ և ինձ բազ-
մամեղիս։

Որդի՛ Աստուծոյ՝ Աստուած Շշմարիտ, որ
խոնարհեցար՝ ի հայրական ծոցոյ, և առեր
մարմին՝ ի սրբոյ կուսէն Մարիամայ վասն մե-
րոյ փրկութեան, խաչեցար՝ թաղեցար՝ և յա-
րեար՝ ի մեռելոց, և համբարձար փառօք առ
Հայր. մեղայ յերկինս և առաջի քո. յիշեան
զիս որպէս զաւազակն, յորժամ զաս արքայու-
թեամբ քով. և ողորմեած։

Հոգի՛ Աստուծոյ՝ Աստուած Շշմարիտ, որ

իջեր՝ ի Յորդանան և՝ ի վերնատունն, և լուսաւորեցեր զիս մլրտութեամբ սուրբ աւաղանին. մեղայ յերկինս և առաջի քո. մաքրեալ զիս վերստին Կստուածային հրով քով՝ որպէս հրեղէն լեզուօք զառաքեալսն. և ողորմեա:

Վնեղ բնութիւն, մեղայ քեզ մտօք իմովք, հոգւով և մարմնով իմով. մի յիշեր զմեղս իմ զառաջինս՝ վասն անուանդ քում սրբոյ. և ող:

Տեսօղ ամենայնի, մեղայ քեզ խորհրդով, բանիւ և գործով. ջնջեա զձեռազիր յանցա. նաց իմոց, և գրեա զանուն իմ՝ ի դպրութեան կենաց. և ողորմեա:

Վննօղ գաղանեաց, մեղայ քեզ կամայ և ակամայ, գիտութեամբ և անդիտութեամբ. թողութիւն չնորհեա մեղաւորիս. զի՝ ի ծնընդենէ սուրբ աւաղանին մինչև ցայսօր մեղուցեալ եմ առաջի Կստուածութեանդ քոյ՝ զգայարանօք իմովք, և ամենայն անդամովք մարմնոյս. և ողորմեա:

Ամենախնամ Տէր, դիր պահապան աշաց
իմոց զերկիւղ քո սուրբ՝ ոչ ևս հայել յա-
րատ, և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել ըդ
բանս չարութեան, և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսիլ
զստութիւն, և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհիլ զչարու-
թիւն. և ձեռաց իմոց ոչ գործել զանիրաւու-
թիւն, և ոտից իմոց՝ ոչ դնալ 'ի ճանապարհս
անօրէնութեան. այլ ուղղեա զշարժումն սոցա
լինիլ ըստ պատուիրանաց քոց յամենայնի. և
ողորմեա :

Հուր կենդանի Վրիստոս, զհուր սիրոյ քո
զոր արկեր յերկիր՝ բորբոքեա յանձն իմ, զե
այրեսցէ զախտ հոգւոյ իմոյ, և սրբեսցէ զխիղձ
մտաց իմոց, և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ,
և վառեսցէ զլոյս գիտութեան քոյ 'ի սրտի ի-
մում. և ողորմեա :

Խմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ
իմաստութիւն. զքարիս խորհիլ և խօսիլ և
գործել առաջի քոյ յամենայն ժամ. 'ի չար

Խորհրդոց՝ 'ի բանից և 'ի գործոց փրկեա՝ զիս.
և ողորմեա:

Կամեցօղ բարեաց՝ Տէր կամարար, մի թո-
ղուր զիս 'ի կամն անձին իմոյ գնալ, այլ առաջ-
նորդեա' ինձ լինիլ միշտ ըստ կամաց քոց բա-
րեսիրաց . և ողորմեա:

Արբայ երկնաւոր, տնւր ինձ զարքայու-
թիւն քո՝ զոր խոստացար սիրելեաց քոց . և
զօրացո՛ զսիրտ իմ ատել զմեղս, և սիրել ըզ
քեզ միայն, և առնել զկամն քո . և ողորմեա':

Խնամօղ արարածոց, պահեա' նշանաւ խա-
չի քոյ զչողի և զմարմին իմ 'ի պատրանաց
մեղաց, 'ի փորձութեանց դիւաց, և 'ի մար-
դոց անիրաւաց, և յամենայն վտանգից հոգւոյ
և մարմնոյ . և ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս, աջ քո
հովանի լիցի 'ի վերայ իմ 'ի տուէ և 'ի գիշե-
րի, 'ի նստիլ 'ի տան, 'ի գնալ 'ի ճանապարհ,
'ի ննջել և 'ի յառնել, զիմի երբէք սասանե-
ցայց . և ողորմեա:

Աստուած իմ, որ բանաս զձեռն քո, և լը-
նուս զամենայն արարածս ողորմութեամբ քով,
քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ. դու հոգա և
պատրաստեա զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ
յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան . և ողոր :

Դարձուցի մոլորելոց, դարձո զիս՝ ի չար
սովորութեանց իմոց՝ ի բարի սովորութիւն . և
թեեռեա՝ ի հոգի իմ զսոսկալի օր մահուն և
զերկիւղ դեհենոյն՝ և զսէր արքայութեանն,
զե զզջացայց՝ ի մեղաց, և գործեցից զարդա-
րութիւն . և ողորմեա՝ ~~×~~

Աղքիւր անմահութիւն, աղքերացն՝ իսըր-
տէ իմմէ զարտասուս ապաշխարութեան՝ որպէս
պոռնկինր, զի լուացից զմելս անձին իմոյ յառաջ
քան զելանելն իմ յաշխարհէս . և ողորմեա՝ :

Պարզելի ողորմութեան, պարզեեա՝ ինձ
ուղղափառ հաւատով և բարի գործով և սուրբ
մարմնոյ և արեան քո հաղորդութեամբ զալ առ
քեզ . և ողոր :

Աարերած Տէր, հրեշտակի բարւոյ յանձն
արասցես զիս՝ քաղցրութեամբ աւանդել ըզ
հոգի իմ, և անխոռով անցուցանել ընդ չարու-
թիւն այսոցն՝ որը են՝ իներքոյ երկնից. և ողոր.

Լոյս Ճշմարիտ Քրիստոս, արժանաւորեա՛
զոգի իմ ուրախութեամբ տեսանել զլցս փա-
ռաց քոց՝ ի կոչման աւուրն, և հանդչիլ յու-
սով բարեաց յօթեանս արդարոց մինչեւ յօր
մեծի գալստեան քոյ. և ողոր:

Դատաւոր արդար, յորժամ գաս փառօք
Հօր դատել զկենդանիս և զմեռեալս, մի մը-
տաներ՝ ի դատաստան ընդ ծառայի քում, այլ՝
փրկեան զիս՝ ի յաւիտենական հրոյն, և լսելի
արա ինձ զերաննաւետ կոչումն արդարոց յերկ-
նից ալքայութիւնդ. և ողոր:

Ամենողորմ Տէր, ողորմեան ամենայն հա-
ւատեցելոց՝ ի քեզ, իմոց և օտարաց, ծանօ-
թից և անծանօթից, կենդաննաց և մեռելոց.
շնորհեան և թշնամեաց իմոց և ատելեաց զթո-

զութիւն՝ որ առիս յանցանաց, և դարձո՛ զնոսա 'ի չարեացն՝ զոր ունին վասն իմ, զի ողորմութեան քում արժանի եղիցին. և ողոր: ~~+~~

Փառտւորեալ Տէր, ընկալ զաղաչանս ծառայիս քո, և կատարեալ 'ի բարի զինդրուածս իմ՝ բարեխօսութեամբ սրբուհւոյ Աստուածածնին, և Յովհաննու Մկրտչին, և սրբոյն Ատեփաննոսի Եսախավկային, և սրբոյն Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին, և սրբոց Առաքելոց, Մարգարէից, Վարդապետաց, Մարտիրոսաց, Հայրապետաց, Ճգնաւորաց, Կուսանաց, Միանձանց, և ամենայն Սրբոց քոյ՝ երկնաւորաց և երկրաւորաց: Եւ քեզ փառք և երկըրպագութիւն անբաժանելի Սուրբ Երրորդութեանդ, յաւիտեանս յաւիտենից. ամեն:

22
17
17

Mississippi Valley
Crescent City, New Orleans,
earliest species. 1850 water

Cymodocea

1850

3255

12 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14

5

8

Գրքութեան թիվ

4

8

4 3 1 9 3 3

4 4

Գրքութեան թիվ

«Ազգային գրադարան

NL0030169

